

Anna Maria Jopek, Je

Boję się o Ciebie, mój niekochany
W ciemnej ciszy twojej czaszki
Ty może wreszcie mnie usłyszysz
Jesteś mój cel, choć nie ma straży
Dopóki więzisz mnie w sobie, będziemy razem
Miałe moje ciało, a chciałem więcej, więc póki żyjesz
Będę pani i niewolnica twojej pamięci
Nie chcę tej miłości, jest niemożliwa
Uwolnij siebie i mnie
Nie pamiętaj mnie
Nie zadręczaj się
Uspokój się
Znam twe nieudane sny i mroczne lasy Twojej pamięci
Znam z imienia wszystkie lęki
Jeden z nich to ja
Uwierz mi, uwolnij mnie
Jeżeli kochasz, to nie pamiętaj mnie
Jeżeli kochasz, to uwolnij mnie
Boję się o ciebie, mój niekochany, jak długo będziesz
Umiał wierzyć, że jesteś panem, a nie sług
W celi twojego mózgu, spleciona w zwoje i zapisana
W pamięci - nie będę Twoja
Trzymaj mnie pod kluczem w komorze serca
Ale i wtedy, jestem pewna, że nie osiągniesz wiele więcej
Nie chcę tej miłości, pozwól mi odejść
Uwolnij siebie i mnie